

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

in desertores signorum Romanos animaduertere non
audebat, iram in Beneuentanos exercuit: etenim in me-
bris, qui turpi fugi pro lapsi in urbem redierant, ceteri
addens Romanos qui arma ferre potuerunt, tanquam
hosti aliquo in loco se oppositus, simul cum reducibus
ex conflictu eduxit: & Beneuentanos adortus impa-
tos & nihil tale timentes, urbem cepit, spolians, incen-
dit: perq[ue] eam occasionem absportatas diuini Bartholo-
mæ reliquias, Romam in insula Iouis primò dicta, &
postea Lycaonia locatas ferunt. Ottone, Benevento de-
lata, in urbem Romanam reuersum, nihil prætereà rerum
nonnulli tradunt peregrisse: Inq[ui] decimum usq[ue] annu[m]
post patrem tenuit Imperium: & morbo ex labore con-
tracto, accidente graui ignominia, quam etiam Imp-
ratrix fertur auxisse, cum victo illudetur, diem suu[m]
obiit Romæ, honorato conditus sepulcro apud sanctu[m]
Petrum: Anno post natum Christū nongentesimo octo-
gesimoquarto.

CAPVT XXI.

SVNT authores, qui hunc Ottoneum cùm in Italia
set, Saraceniq[ue] in mari digrassarentur, populante
omnem Christianam ditionem, armasse nō contemne-
dam classem, & obuium hostibus profectum, manus cu-
seruisse cum illis: tantumq[ue] sanguinis esse fusum, ut
coloratū inde magna parte mare cerneretur: sed ipso
cum toxicō venenatoq[ue] telo percussum, semper vulnus
ad mortem usq[ue] habuisse: nec enim multo post tempore
in fata concessisse. Fine autem Ottonis II. ex more
lebrato, Germani proceres, qui tum Roma frequenter
aderant, de successoris electione agere cœperunt: Var-
antibusq[ue] inter eos sententijs, alij Henricum Bau-
ducem, itidem de sanguine Saxonum, fratre Otto[ni]
Henrico natum, cuius etiam filius insequitus est Oto-

nem III. Imperio præficere voluerunt, quod tempora
maligna virum deposcerent, insolentia Saracenorum,
& superbia Gracorum vehementer de nouissima victo-
ria in Ottonem adiuncta. Alij verò non discedendum pu-
tauerunt ab recta Ottonum linea, merito ac recordati-
one I. Ottonis Imperatoris optimi. Non defuerunt Ro-
mani ciues, qui resumendum à Romanis Imperium, nec
diutius exteris regibus permittendum censuerunt: Se-
non habeat vrbs Roma qui sine inuidia possideat, peten-
dum aliquem ex Italiae principibus. Inter huius autē sen-
tentia authores vehementissimus incumbebat Crescen-
tius Numentanus. Cum verò ea primū secretis in con-
uētibus sunt dici coepit, deinde per vicos & compita pa-
lam sunt elata, perterriti proceres Germani, in Ottonē
III. secundi filium, consenserunt.

CAPVT XXII.

O Tto III. secundi filius, primi nepos, procerum,
qui tum Romæ erant, consensu Imperator crea-
tur. Henricus Bauarie dux, intellecta Imperatoris mor-
te, puerum Ottonem in Germania agentem, qualicunq;
occasione in suam accepit potestatem, quō paratior illi
viamaneret ad Imperium perueniendi: Sed principes
de manu illius puerum extraxere. Interea Lotharius
rex Fracorum et si antè Lotharingiam abnusisset, eamq;
perpetuò Ottoni & successoribus permisisset, audita ta-
men Ottonis II. morte, ad eam recuperandam conten-
dit, quō fratri Carolo dignum se principatum conferret:
Viridunum cepit, & eius urbis comitē in suā redegit po-
testatē, ultra etiā processurus: Cum tamē videret totius
Imperi vires sibi intētari, facile reddidit quaecepit. De
regno aut̄ Francorū per ea tēpora magna contētio fuit,
cū Carol⁹ Lothar⁹ defūcti frater illud peteret, et Hugo

Q 4 Pari-

